

**DECIZIA ÎCCJ (COMPLET DCD/CAF) NR. 11/2015:
DREPTUL PREFECTULUI DE A ATACA ACTELE
ADMINISTRATIVE ALE AUTORITĂȚILOR ADMINISTRAȚIEI
PUBLICE LOCALE (M. OF. NR. 501/8.07.2015)**

Redacția ProLege

Decizia ÎCCJ	Complet ÎCCJ	Act normativ	Articol	Sumar
Decizia ÎCCJ nr. 11/2015	Complet DCD/CAF	Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004	Art. 3	prefectului îi este recunoscut dreptul de a ataca în fața instanței de contencios administrativ actele administrative emise de autoritățile administrației publice locale
		Legea nr. 340/2004 privind prefectul și instituția prefectului	Art. 115 alin. (2)	
		Constituția României	Art. 123 alin. (5)	

În M. Of. nr. 501 din 8 iulie 2015, s-a publicat Decizia ÎCCJ (complet DCD/CAF) nr. 11/2015 privind interpretarea dispozițiilor art. 3 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 (M. Of. nr. 1154 din 7 decembrie 2004; cu modif. ult.), coroborate cu dispozițiile art. 63 alin. (5) lit. e) și art. 115 alin. (2) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001 (rep. M. Of. nr. 123 din 20 februarie 2007; cu modif. ult.), și ale art. 19 alin. (1) lit. a) și lit. e) din Legea nr. 340/2004 privind prefectul și instituția prefectului (rep. M. Of. nr. 225 din 24 martie 2008; cu modif. ult.) și ale art. 123 alin. (5) din Constituție, prefectului îi este recunoscut dreptul de a ataca în fața instanței de contencios administrativ actele administrative emise de autoritățile administrației publice locale, în înțelesul prevederilor art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004.

Obiectul dezlegării chestiunii de drept**Art. 123 alin. (5) din Constituție**

„(5) Prefectul poate ataca, în fața instanței de contencios administrativ, un act al consiliului județean, al celui local sau al primarului, în cazul în care consideră actul ilegal. Actul atacat este suspendat de drept”.

Art. 63 alin. (5) lit. e) din Legea nr. 215/2001

„(5) În exercitarea atribuțiilor prevăzute la alin. (1) lit. d), primarul:

e) numește, sancționează și dispune suspendarea, modificarea și încetarea raporturilor de serviciu sau, după caz, a raporturilor de muncă, în condițiile legii, pentru personalul din cadrul aparatului de specialitate, precum și pentru conducătorii instituțiilor și serviciilor publice de interes local”.

Art. 115 alin. (2) și (7) Legea nr. 215/2001

„(2) Dispozițiile primarului se comunică în mod obligatoriu prefectului județului, în cel mult 5 zile lucrătoare de la semnarea lor.

(...)

(7) Dispozițiile primarului, hotărârile consiliului local și hotărârile consiliului județean sunt supuse controlului de legalitate al prefectului în condițiile legii care îi reglementează activitatea”.

Art. 19 alin. (1) lit. a) și lit. e) din Legea nr. 340/2004:

„(1) În calitate de reprezentant al Guvernului, prefectul îndeplinește următoarele atribuții principale:

a) asigură, la nivelul județului sau, după caz, al municipiului București, aplicarea și respectarea Constituției, a legilor, a ordonanțelor și a hotărârilor Guvernului, a celorlalte acte normative, precum și a ordinii publice;

(...)

e) verifică legalitatea actelor administrative ale consiliului județean, ale consiliului local sau ale primarului”.

Art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 554/2004

„În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

(...)

c) act administrativ – actul unilateral cu caracter individual sau normativ emis de o autoritate publică, în regim de putere publică, în vederea organizării executării legii sau a executării în concret a legii, care dă naștere, modifică sau stinge raporturi juridice; sunt asimilate actelor administrative, în sensul prezentei legi, și contractele încheiate de autoritățile publice care au ca obiect punerea în valoare a bunurilor proprietate publică, executarea lucrărilor de interes public, prestarea serviciilor publice, achizițiile publice; prin legi speciale pot fi prevăzute și alte categorii de contracte administrative supuse competenței instanțelor de contencios administrativ”.

Art. 3 din Legea nr. 554/2004

„(1) Prefectul poate ataca direct în fața instanței de contencios administrativ actele emise de autoritățile administrației publice locale, dacă le consideră nelegale; acțiunea se

formulează în termenul prevăzut la art. 11 alin. (1), care începe să curgă de la momentul comunicării actului către prefect și în condițiile prevăzute de prezenta lege. Acțiunea introdusă de prefect este scutită de taxa de timbru.

(2) Agenția Națională a Funcționarilor Publici poate ataca în fața instanței de contencios administrativ actele autorităților publice centrale și locale prin care se încalcă legislația privind funcția publică, în condițiile prezentei legi și ale Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată.

(3) Până la soluționarea cauzei, actul atacat potrivit alin. (1) și (2) este suspendat de drept”.

Jurisprudența Curții Constituționale

Cu referire la chestiunea de drept ce formează obiectul sesizării a fost identificată Decizia nr. 137 din 7 decembrie 1994 (M. Of. nr. 23 din 2 februarie 1995). În respectiva decizie, Curtea a reținut următoarele:

„În Constituție sunt consacrate două instituții tradiționale ale dreptului administrativ, denumite în doctrină contenciosul administrativ și tutela administrativă.

Instituția contenciosului administrativ cuprinde ansamblul de reguli ale exercitării de către persoanele vătămate a unei acțiuni directe, în fața instanțelor judecătorești competente, împotriva unui act administrativ apreciat a fi ilegal sau, după caz, împotriva refuzului unei autorități publice de a soluționa o cerere în termenul prevăzut de lege. În acest fel, instituția contenciosului administrativ apare ca fiind o garanție a drepturilor și libertăților cetățenilor împotriva eventualelor abuzuri ale autorităților publice. Astfel, în art. 48 alin. (1) din Constituție se prevede că «Persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins, anularea actului și repararea pagubei.» în alin. (2) al aceluiași articol se precizează că se stabilesc prin lege organică condițiile și limitele exercitării acestui drept. Este adevărat că nu a fost adoptată după intrarea în vigoare a Constituției o nouă lege a contenciosului administrativ, dar există Legea nr. 29/1990 care, cu modificările implicite impuse de Constituție și cu cele exprese aduse prin Legea nr. 59/1993, reglementează materia.

Tutela administrativă presupune dreptul de control al Guvernului sau al altei autorități a administrației statului asupra actelor autorităților locale alese, ce funcționează în virtutea principiului autonomiei locale. Legat de instituția tutelei administrative, art. 122 alin. (4) din Constituție stabilește că «Prefectul poate ataca, în fața instanței de contencios administrativ, un act al consiliului județean, al celui local sau al primarului, în cazul în care consideră actul ilegal. Actul atacat este suspendat de drept»”.

Decizia ÎCCJ (Complet DCD/CAF) nr. 11/2015

Prin Decizia nr. 11/2015, ÎCCJ (Complet DCD/CAF) a admis sesizarea formulată de Curtea de Apel București – Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, prin încheierea din 19 iunie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 612/122/2013.

ÎCCJ a stabilit faptul că, în interpretarea dispozițiilor art. 3 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, coroborate cu dispozițiile art. 63 alin. (5) lit. e) și art. 115 alin. (2) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001 și ale art. 19 alin. (1) lit. a) și lit. e) din Legea nr. 340/2004 privind prefectul și instituția prefectului și ale art. 123 alin. (5) din Constituție, **prefectului îi este recunoscut dreptul de a ataca în fața instanței de contencios administrativ actele administrative emise de autoritățile administrației publice locale, în înțelesul prevederilor art. 2 alin. (1) lit. c) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004.**